

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubi!

„Kmečki stan, srečen stan!“

Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, 1/2 strani K 16.—, 1/4 strani K 8.—, 1/8 strani K 4.—, 1/16 strani K 2.—, 1/32 strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserterate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpsolati.

Stev. 15.

V Ptuj v nedeljo dne 24. julija 1904.

V. letnik.

Prošnja našim naročnikom.

Prosimo naše cenjene naročnike, ki nam še kaj naročnine dolgujejo, naj nam isto brez odlaganja doposljejo, da se jim list ne ustavi. Prihranite nam trud in zamudo, ker pri tolikajšnjem številu naročnikov da nam opominjevanje in terjanje vsakega posebič zares preveč opravka, kar morate sami videti. Pri tej jako nizki ceni našega lista Vam je gotovo mogoče zaostalo naročnino takoj vplačati. V naših uradno kolekovanih knjigah natančno zabeležimo, kolikor in do kedaj da je kdo vplačal, toraj se ni bati kake pomote. Razširjajte naš list med sorodniki, prijatelji in znanci ter jim povejte, da dobi z našim posredovanjem vsakteri naših naročnikov vsakojaka razjasnila zastoj, ki jih želi v državnih, političnih ali v pravnih zadevah. Bodite toraj tudi Vi proti nam pravični, kakor smo mi proti Vam uslužni in do skrajne meje potrpežljivi! Pozdrav!

Upravnništvo.

Dr. Ploj in politični shod pri Veliki nedelji.

Dne 3. t. m. zborovalo je tukaj „rimsko-katoliško slovensko-politično društvo „Sloga“, ki ima svoj sedež v Ormožu. — Kdo ne pozna tega društva ormožkega in se mu ne smeji?! Natančneje ga bomo pa drugikrat opisali, kakor tudi ormožke razmere sploh. — „Slovenski Gospodar“ je v svoji 28. številki od dne 14. t. m. prinesel jako obširno poročilo o zborovanju tega društva pri Veliki nedelji.

Da se v tem poročilu le kar cedi hvale in slave raznih govornikov, temu se ne čudimo, saj povzdiga

ta list klerikalne prvake in kričače v deveta nebesa ter jih časti kot svetnike. Toda mi znamo svetnika ali svetovalca, (čeprav je „dvorni.“) vendar še ločiti od svetnikov, kakoršne časti prava katoliška cerkev. Tudi še dosedaj v nobenem koledarju nismo našli med imeni dnevnih svetnikov ime dr. Ploja. Seveda bi imeli najbrž že na stotine svetnikov a la dr. Ploj, ko bi imel kak vročekrvni kaplanček pravico koga za svetnika proglasiti. Začel bi takoj pri takozvanih pervakih, svojih najsrčnejših prijateljih. Pa — noch ist Polen nicht verloren! —

„Slovenski Gospodar“ poroča o ogromnej množini volilcev, ki so se tega zborovanja udeležili. V resnici pa je bilo razun 4 duhovnikov (všteta sta tudi oba domača) in par gg. učiteljev le nekaj Središčanov in k večjemu 25 do 30 pravih kmetijskih volilcev. Mladine se je nagnalo precej veliko, posebno pa je bilo videti mnogo starih in mladih „devic“, — udov „Marijine družbe“. Te družbe v novejšem času skrbijo za štafažo pri političnih zborovanjih in shodih. No, za nekaj vendar so.

Kot prvi govornik je nastopil g. dvorni svetovalc dr. M. Ploj, kojegane kateri tudi nazivljejo „naš dični državni poslanec.“ Koj v začetku svojega duhovitega govora si je izbral „Štajerca“ za predmet svojih „zanimivih“ razvajanj ter ga na veliko začudenje poslušalcev — pogostoma imenoval z imenom, kakoršnega bi izustil le kak svinjar na svinjskem dvoru, kar pa se nikakor ne spodobi za dvornega svetnika. Taka podla psovanja so mu menda zaslužila ime „dičen državni poslanec,“ kajti z drugimi zaslugami se g. dr. Ploj ne more ponášati.

Med svojim duhovitim govorom je tudi rekel: „Državni zbor je podoben staremu težkemu vozu z

debelimi okornimi okovi, ki je v hudem klancu — polnem blata obtičal. Gospodje poslanci ga skušajo rešiti; vsi ga tiščijo, vzdigujejo, vlačijo suvajo in celo bijejo, a mnogo je tudi takih, ki vlečejo na nasprotno stran, — kakor n. pr. „dični poslanec“ dr. Ploj.

To telesno gotovo mučljivo delo ga je menda tolikanj spravilo iz duševnega ravnotežja, da je na tem zborovanju tako slavno „govoril“ — bolje rečeno kvasil in mrcvaril slovenski jezik, da se mu je vse čudilo. V tem oziru — namreč v pačenju jezika — stoji g. dvorni svetovalec najbrž na prvem mestu. Čuditi se je bilo potrpežljivosti volilcev in sploh vseh poslušalcev, a najbolj pa se je bilo čuditi g. dvornemu svétniku, doktorju prava in „dičnemu“ državnemu poslancu M. Ploju samemu, da se je predrznil pred brihtne in zavedne Velikonedelčane stopiti s takim blebetanjem in neumnim žlobudranjem. Nastopati bode moral v prihodnje v kakem zabitem gorskem kotu, ako želi imeti še kaj poslušalcev, v kraju, kakoršen je Velikanedelja, zna se le prav pošteno osmešiti, ker ljudje so tukaj na boljšo hrano navajeni, kakor so pleve in otrobi.

Nekaj bolje je govoril g. poslanec Kočevar. Poročal je, kolikor se je sploh dalo poročati — seveda tega ni veliko. Pripoznal je tudi on potrebo, da se naj kmečki otroci v ljudskih šolah uče nemškega jezika. No želeti bi le bilo, da bi se po vseh ljudskih šolah tudi povoljno naučili otroci nemščine. Pa žalibog, da temu ni tako. V nekaterih šolah se uči nemščina samo toliko, da je ime, v mnogoterih pa čisto nič, kar povzročuje pametnim starišem veliko nevolje in daje vzrok mnogoterim tozadavnim pritožbam. Otroci iz takih hiš, kakor je n. pr. Kočevarjeva, seveda lahko pohajajo v slovensko šolo in se vendar naučijo dovolj nemščine; toda ne naučijo se je v šoli, ampak v domači hiši. Priprosto,

Kako je Dušak v norišnico prišel.

Kaj le bode z Dolarjem, v njegovi glavi ne more biti vse v redu, menili so Zagorčani.

Odkar so mu pomrli vsi otroci in žena, postal je ves drugačen. Nekdaj je štedil (šparal), kar se je dalo, zdržaval se tobaka in obrnil vsak krajcar desetkrat, predno ga je izdal; sedaj pa zahaja rad v oštarije med pošteno in veselo družbo, privoši si dobre cigare, a denar se mu ne smili več.

Ta sprememba pa še ni posebno razburila zagorskih duhov, saj je imel lepo premoženje. Toda ko je zažgal Gospodarja, katerega je že dolgo časa prebiral in si naročil Štajerca, ko ni hotel bogatemu župniku več dajati bire, ko je daroval ubogi vdovi Cilki, ki ga je prosila za bolano prase, brejo prasico, ko je oblekel nekega pohabljenega berača od pet do glave, ko je daroval po povodnji poškodovanim voz žita in celo kopico sena, majalo je vse z glavami. Najbolj glasni so bili seveda njegovi sorodniki, češ: vse bode zapravlil in razdaval in nazadnje moramo še mi norca rediti.

Kaj je storiti? Kaj drugega, kakor v norišnico z njim! Šli so k županu in se tiho zmenili. Dušak, velik in močen človek, ki je bil že večkrat v Gradcu, ga bode peljal v Feldhof. Zato so očka župan napisali to-le pismo: Juriju Dolarju posestniku tukaj se hudo meša. Vse je že zapravlil, svinje, žito, seno ni pred njim več varno, in še celo gospoda župnika noče več ubogati. Zato zagorska občina prav lepo prosi, da bi tega nevarnega človeka v norišnico zaprli. Podpis in pečat — in dosti je.

navaden kmet ali delavec pa svojih otrok ne more učiti doma, ker k temu mu primanjkuje časa, posebno pa potrebnega znanja.

Gospod Kočevar je toraj zavsem povdarjal le to, kar „Štajerc“ vedno in vedno povdarja in terja. Prav lepo gospod Kočevar, toda vsega pa še vendar ne poveste, kar si mislite, to ste sami nekomu rekli. —

Kot poslednji govornik je nastopil predsednik društva „Sloge“ v Ormožu, g. dr. Omulec. Ta se je takoj spravil nad nemške šole ter po njih hudo udrihal. Zaletaval se je tudi v napredno misleče stariše itd. Dolgo je jecljal in iskal besedo za besedo in komaj se je izkobacal iz vidne zadrege; Na svojo srečo se je namreč spomnil, da ima v žepu nekaj od svojega pisarja spisanih resolucij, katere se je namenil na tem zborovanju prečitati ter jih „odobriti pustiti“, kar se je z navdušenostjo tudi zgodilo, pa ta navdušenost je bila hladna kakor dež, ki je začel v tem času na ormožko „Slogo“ kapljati. Zavela toraj „Sloga!“

Večina tega, kar se je na tem zborovanju slišalo, bilo je mlatenje prazne slame in pa volilcem „pesek v oči.“ Kako zamore sploh o svojem delovanju poročati kak poslanec, ki se sej državnega zbora sploh ne udeležuje, temuč z nemirnimi svojimi tovariši popira obstrukcijo čeških puntarjev, ki na vse mogoče načine zabranjujejo vsako vspešno delovanje državnega zbora? Kako se predrzne pred svoje volilce stopiti poslanec, ki se med zasedanjem državnega zbora potepa po drugod, namesto da bi se v zbornici potegoval za vzboljšanje stanu svojih volilcev? Stopiti bi moral pred nje le s skesano vestjo, moliti grevengo, ter jih prositi odpuščanja za svojo malomarnost in brezbriznost, — da ne rečemo goljufijo. Poslanec, ki ne izpolnjuje svojih poslaniških dolžno-

Zvečer istega dne je v krčmi Dušak pripovedoval, da se hoče peljati v Gradec. Sam cesar pride tja, in pet vojaških godb mu bode igralo. To bo veselje! Razun tega je v Gradcu na dan sv. Katarine velikanski sejem, kjer se dobijo najboljše stvari zelo po ceni, a kdor hoče kupiti razno staro ropotijo, dobi jo skoro zastonj.

Dolar je pazljivo poslušal ter si mislil: v Gradcu še nikoli nisi bil, svojega ljubega cesarja še nisi nikdar videl, vojaška muzika bi tvojim ušesom dobro dela, in za naše ubožne bi lahko za zimo nakupil stare obleke, zato pa pojdi s ti dolgo, čebljivo preklo.

Ko je jenjal Dušak govoriti, ponudil se mu je takoj za spremljevalca.

Druzega dne popoldne ju je že vlekkel sopihajoči „Lukamatija“ proti Gradcu. Bilo je že mračno, ko sta izstopila. Dolar jo je najprej hotel mahnuti v bližnjo veliko gostilnico, da bi potolažil želodec, privezal žejno dušo in si naročil posteljico. Pa Dušak mu je branil, rekoč: „Nikar ne hodi tu notri! V gosposkih oštarijah tujemu človeku, posebno ubogemu kmetu, z velikimi računi kar oderejo kožo. Ugočaj me in pojdi z menoj iz mesta v kako kmetško krčmo, kjer nama za majhen denar pošteno postrežejo!“

Trmast človek ni bil Dolar nikdar. Zato je s svojim tovarišem korakal po cesti proti jugu. Le malo predolga se mu je zdela pot. Pa še tudi dolg čas mu je minil, ker ga je vedel sosed s svojim gladkim jezikom potolažiti.

Ura je ravno odbila šest, ko sta prišla pred neko velikansko hišo. Med tem, ko je šel Dolar na stran, smuknil je

stij, slepari svoje volilce, davkoplačilce, ker vleče delo plačo za nekaj, kar je obljubil, pa ni storil! Kako pa se vendar pravi človeku, ki svojih obljub, svoje dane besede ne drži, oziroma izpolnjuje? Dr. Ploj ma zavsem okoli 16 tisoč kron plačila, povrhu pa je tako bogato, toda n e m š k o ženo, ki mu je prisla čez 2 milijona kron dote. Zakaj pa ni vzel tako slovensko deklo ali vdovo od Marijine družbe, ki tako rade zahajajo k njegovim govorom), med katerimi je vendar dokaj fletnih in poštenih žensk. Zdaj pa, ko je dobil tako „čudno“ bogato soprogo, bi vendar lahko svojo plačo slovenskim davkoplačilcem „senkal“. Vsi ormožki davkoplačilci spravijo komaj veliko davka skupaj, da se s tem denarjem plača dvorni svetnik, dr. M. Ploj. Ali bodete, volilci ormožkega okraja, še v prihodnje zaupali možu zastopati Vas v državnem zboru, možu, ki se spomni Vas le ob času volitve in k večjemu še tudi na kakem zborovanju, tedaj pa, ko bi se imel za Vaše pravice, za Vaš blagor potegovati, tedaj ste mu „aus dem Herzen, aus dem Sinn — in der schönen Stadt Wien.“

„Štajerc“ se gosp. dr. Ploja ne bode ustrašil, ako tudi postal svetovalec vseh dvorov na svetu. Njegovo rentičenje in psovanje je le dokaz njegove dušne onemoglosti, o kateri je „Štajerc“ že večkrat pisal ter mnogokaj poročal o nepresegljivih zaslugah „čudnega“ državnega poslanca g. dr. Ploja, ki naj bi bil uverjen, da bode „Štajerc“ tudi v prihodnje pridobival pozornost na njegovo delovanje obračal ter ormožki volilcem pesek iz očij brisal.

Konečno še svetujemo g. dr. Ploju, naj vstopi v tako slovensko šolo ter se nauči slovenščine, da ne bode se spet na kakem zborovanju s svojo „dušsko slovenščino“ osmešil.

ak v poslopje, a se hitro vrnil s kislim obrazom.

Na nasprotni strani ceste stala je lična krčma in v njo vstopila Zagorčana. Sprejeli so ju prijazno in jima postregli krompirjevo pečenko in ljutomersko starino.

Pri izvrstni kapljici bi bil Dolar pozabil na dolgo pot, ki se ne bili pri sosednji mizi gosti pogovarjali o norišnici. Ko je v Gradec zdelo se mu je nekako čudna, zdaj pa se mu je naenkrat zasvetilo v glavi.

Začel je tovarišu pridno nalivati in hvaliti ljutomerčana: „Dušak, le pij! To ti je vinček! Še angeljci bi ga pili, če bi ga imeli. Celo življenje ti bodem hvaležen, da si mi postal to oštarijo. Le krepko ga potegni! Danes plačam jaz, če ti bo celo vedro.“

Dušak ni bil nikdar sovražnik dobrega vinca, posebno pa ni nič veljalo. Zato ga je pridno srkal, misleč sam pri sebi: zakaj bi ga ne pil, saj je zastonj? Samo paziti moram, da norec česa ne izbleknem.

In resnično ni sosedu ničesar izdal. Pač pa mu je zlezla v glavo vsa kapljica v glavo in jo pritiskala navzdol. Ob polu noči ga je premagala, kajti naslonil se je z lahti in glavo na mizo in začel vleči dreto.

Iz aržeta njegove suhnje je lukal kos belega papirja. Dolar ga je potegnil iz žepa in ga pogledal. — „Županov podpis ni pravi, kaj le neki pomeni to?“ mrmra tiho in jame od zažetka. „Juri Dolar, to se pa tiče tebe! Ta je pač v norišnico me hočejo spraviti, da bi pograbili moje imetje. Ej, ej, kako pametno! Morebiti je norec še bolj pameten. Poskusimo! Lahko noč Dušak, zdaj grem, imam no pot!“

Romanje s politiko.

Da smo v naši 13. številki prirediteljem takozvanega „romanja“ v Brezje na Kranjskem sleparstvo očitali po vsej pravici, pokazalo se je sedaj prav jasno. Klerikalni listi sami zdaj imenujejo to potovanje politični mladeniški shod, katero so poprej po hinavsko krstili „romanje k Devici Mariji na Brezje.“ Mi, kakor tudi vsak pameten in razsoden človek, smo to lumparijo takoj spregledali in spoznali, in zato se nismo obotavljali dobrodušno toda klerikalnim zapepljivcem le preveč zaupajoče slovensko ljudstvo pred tem političnim pohajkovanjem svariti. Mnogoterih se je naše svarilo sicer prejelo, pa zaslepljenih siromakečkov, stoječih pod farško komando, od tega koraka vendar nismo mogli odvrniti. Pa saj se za te tudi ne brigamo, škoda bi bilo za trud in za vsako kapljo črnila, ki bi jo v ta namen porabili.

Prišlo je baje toraj precejšno število „nadebudnih mladeničev,“ ki so večinoma posamič šteli 50 do 70 let svoje starosti, in tudi precej otrok. Najbrž jih imenujejo njihovi voditelji gledé njihove pameti oziroma izkušenosti mladeniče, ker po njihovi starosti jih vendar nobeden človek, ki lekoličkaj vidi in ima normalno pamet, ne bode za mladeniče spoznal. Nasprotno pa spet lahko rečemo, da je tudi tukaj pokazal svojo resničnost in veljavnost pregovor, ki pravi, da starost nikogar pred neumnostjo ne obvaruje. Bodi toraj vsakemu svoje!

Rojaki zapomnite si to, da klerikalnih šuntarjev nikoli ni dobro poslušati, ker oni vam nigdar ne nameravajo kaj dobrega storiti, temuč gledajo le na to, da ima svet o njih kaj govoriti in pa da napravijo pri vsakej priložnosti svoj „kšeft“. Glavni smoter jim je politika. Da si zamorejo k svojim političnim shodom vsaj nekaj ljudstva skupaj nagnati,

Vtaknil je županovo pismo v svoj žep in letel naravnost v norišnico. Zvonec pri vratih je vlačil in stresal, kakor da gori ves Gradec.

Služabnik ga je hotel napoditi, ker je bilo že prepozno. Toda Dolar se ni dal odpraviti. Prišel je uradnik, in njemu je nato v eni sapi pravil: „Pripeljal sem zelo nevarnega norca. Tu imam pismo od župana. Strašansko delo sem imel, predno sem ga spravil semkaj. Zdaj spi v oni-le krčmi. Le hitro v njega, dokler se ne prebudi!“

„Ali je hud?“ vprašal je uradnik.

„Pa še kako hud je! In moč ima za dva stara medveda. Je pač križ s takim siromakom!“

„No, bodemo videli“, dejal je zopet uradnik in poslal štiri hlapce v krčmo, kjer so spečega Dušaka vrgli na klop, ga zvezali in odnesli iz hiše.

Ko se je od straha malo zavedel, imeli so ga že v norišnici. Zapazivši, kje da je, začel je razbijači in kričati: „Mene hočete v norišnico zapreti? Jaz nisem Juri Dolar, jaz sem Miha Dušak! Oni je pravi! Ali ne vidite, ljudje božji da nisem nor?“

„Tako se izgovarja skoraj vsaki, katerega semkaj pripeljejo“ so mu odgovorili in ga zaklenili v sobo.

Čez dva dni prišel je Dolar domu. Pri županu se je oglasil najprej in mu rekel: „Dušak te lepo pozdravlja! — Ne glej tako pisano! Zakaj tako sramežljivo gledaš kakor mlada nevesta? — Svetujem ti, da prihodnič, kadar zopet pošlješ kacega norca v norišnico, najmeš pametnejšega spremljevalca, ali pa da pošlješ bolj norega norca ko tokrat.“

poslužijo se v ta namen najnesramnejše hinavščine in laži ter zvijačno prekrščujejo politično agitacijo v krščansko božjo pot. Tako je bilo tudi tukaj. Medtem ko so ti lisjaki preje govorili o „romanju“ in je vsak tozadevni članek klerikalnih listov imel ta nadpis, znajo sedaj tega pankerta klicati po pravem imenu: mladeniški shod. Prvi krst je bil menda samo za silo; pa saj so morali biti v ferdacmano veliki sili in zadregi, da so se predrznili poslužiti take nesramne zvijače in bogokletne laži.

Vodja štajerskih „mladeničev“ na tem potovanju je baje bil znani kaplan Gomilšak. No, ime tega kaplana zadostuje, da lahko presodimo vso njegovo „čredo“. Shod je še s svojo navzočnostjo tudi počastil prefekt mariborske duhovnišnice, obče znani prvak Korošec. Kako da si vendar kak miroljuben in resnično pobožen duhovnik, kakoršnih imamo hvala Bogu na spodnjem Štajerskem še precej lepo število, ne namisli prevzeti takega vodstva? Zato ne, ker mu je tak posel preostuden, ki se mora posluževati laži in zvijače, da si pridobi vsaj nekoliko lahkovernih kmečkih ljudi na svojo stran. Pošten duhovnik ima doma dovolj dela in skrbi, ako hoče da njegovo delovanje obrodi sad in da ostane pri svojih domačih vernikih v ljubezni in spoštovanju. Noben duhovnik, ki želi biti pravi dušni pastir svojih ovčic, tiste ne bo vabil na politične pohode, posebno pa ne z zvijačo in lažjo, ker to se ne strinja z ugledom in dolžnostmi njegovega stanu.

Več bomo spregovorili o tem prihodnjič.

Vojska med Rusi in Japonci.

Razun družih važnih pozicij polastili so se Japonci za nadaljno vojskovanje tudi jako imenitnega gorskega prelaza pri Montieling, čez katerega pelje cesta v Liaojang. Pridobitev teh prelazov stala je Japonce mnogo krvi, kajti Rusi so bili v njih močno utrjeni s trdnjavami, šancami, zasekami in žičnimi obrambami (Drahtgeflechte), koje so Japonce pri njihovem prodiranju jako ovirale. Japoncem se je posrečilo Rusom za hrbet priti, ter jih tako od dveh strani prijati. To je bila za Ruse poguba: Izgubili so mnogo mrtvih in lepo število ujetih. Rusov je bilo 17 bataljonov v teh utrdbah, pa so se morali enakemu številu Japoncev vendar umakniti.

Nadaljno prodiranje je za Japonce jako težavno, ker je nastalo sedaj deževje, ki v onih krajih navadno po več mesecev traja ter povzročuje velike povodnji. Sovražnika svojih moči še nista zbrala, toraj se za kraj „odločilne bitke“ dosedaj še ne ve. Rusi so že več mesecev razpostavljeni v 150 km dolgi obrambni razvrstitvi, od Liaojanga do Kaipinga. Japonci prodirajo pa še bolj na široko s peterimi kori, ki so po 40 km. eden od družega oddaljeni.

Pred Port Artur so spravili Japonci že 180 težkih topov za obleganje od suhe strani. Kakor se sliši, so se Japonci že polastili nekaj zunanjih obzi-

dij in pristav. Izgubili so sicer pri tem 28 sto m. a svoj namen so vendar dosegli.

Kakor se glasijo najnovejše novice, bila je 17. t. m. bitka, ki je trajala 15 ur. Bila je to prva bitka v kateri so Rusi kot napadalci nastopali. Vrhovni ruski poveljnik general Kuropatkin je namreč generalu Keller-ju zaukazal, da ima sovražnika iz gorskega prelaza pri Montienlingu pregnati ter se ta te važne točke zopet polastiti. Toda ta poskus Rusom ni posrečil. Izgubili so pri tem napadu okoli 1000 mož. Keller je imel samo 40 tisoč mož (2 viziji), Japoncev pa je bilo baje mnogo večje število. Sploh se Kuropatkin pri cenitvi sovražnih moči zaporedoma in povsod opeče, kjerkoli pride z njegovim protnikom v dotiko. Nasprotno pa so Japonci v ruskih pozicijah in močeh prav dobro poudčeni, imajo celo krdelo jako zvitih in predrznih ogledal.

Dne 20. junija je rusko bojno brodovje iz Vladivostoka napadlo japonsko пристanišče Genzan. Ruske torpedovke so uničile japonski parnik in več manjših ladij. Ker se Japonci bojijo, da bi jim iznova zopet napadli transportne ladje, je dobil podadmiral Kamimura povelje, da ima dobro paziti na gibanje ruskih ladij. Pred kratkim so resnično zadele japonske bojne ladje na sovražno eskadro, toda ruski admiral se je znal pravočasno umakniti sovražnemu napadu ter je prišel brez ovir nazaj v Vladivostoksko pristanišče. Ruske ladje, ki so odplule izpred Port Arturja, da se združijo z Vladivostoksko mornarico, so se morale zopet vrniti, ker jih je čakal na prostem morju čuviti japonski admiral Togo.

Sedanje deževje oba nasprotnika v njihovih operacijah močno nadleguje in zadržuje. Ubogi vojaki so večinoma do kosti premočeni, hudo boleljajo. Manjkuje jim obleke in živeža in posebno Rusi baje v tem oziru huda prede.

Ruskega velikega kneza Borisa, ki je imel glavni tabor celi harem „lahkoživnih“ žensk, se je tudi s ženskimi udi rudečega križa „bavil, ko je treba,“ je cesar (njegov stric) prestavil v Changelsk, ker ga je general Kuropatkin zato njegovo odstranitev zahteval.

Spodnje-štajerske novice.

Potrjena volitev. Presvitli cesar je izvolitev gosp. Jožef Orniga kot načelnikom in gosp. Wolde Hintze kot podnačelnikom okrajnega zastoparstva skega potrdil. — To pa spet gotovim gospodom bode prav.

Konkurz preklican. Črez hranilno in posojilno društvo pri sv. Lenartu v Slovenskih goricah je bil preklican konkurz, kateri je bil temu društvu doslej napovedan. — Omeniti moramo tukaj tudi, da takajšno pošteno prebivalstvo ni dalo zapeljati nekaterih kričačev, in da slej kakor prej kupuje nemških in naprednjaških trgovcih, ker ve, da pri istih dobro in solidno blago po poštenih cenah: Kakor se pravi, bode baje takozvana „narodna štacuna“ v kratkem zaspala; deske se baje že „hobla-

Samomor. V nedeljo dne 2. julija vlegla se je niteljica Liza Valenko iz Spodnje Polskave blizu Pragerskega na železnični tir, ko je pridrdral brzotlak. Kolesa so ji glavo od trupla odrezala. Vzrok samomora je neznan.

Uravnava Pesnice. Dne 12. julija došla sta dva inženjerca (inženjerja) od deželne vlade ter pričela delovanje v svrhu reguliranja Pesnice. Skrajni čas bi bil, da se vendar enkrat to pereče vprašanje temeljito reši.

Volitve v okrajni zastop marenberški končale so s popolno zmago Nemcev in Nemcem prijaznih Slovencev. Med volitvijo vladal je mir in red, kakoršen je da le redko pri volitvah opazovati. Kjer pa je mir in red, tamkaj je tudi edinost in složnost, ki sta glavna pogoja za uspešno in plodonosno delovanje take korporacije.

Socijal-demokratski kandidati za novoupeljano kurijo so že nastavljeni in so sledeči: Hanns Lesel za mesto Gradec; Jožef Pongratz za Gradec z okolico; Vincenc Muchitsch za Bruck; Michael Schacherl (žid) za Ljubno; Hanns Steinbauer za Feldbach; Julius Hilari za Radgono; Johann Mlaker za Celje in Vincenc Vidmar za Ptuj.

Doktorjem prava promoviran bil je dne 8. junija t. l. na graškem vseučilišču gospod Jožef Drobnič, avskultant pri okrožnem sodišču v Celju.

Strela udarila je dne 5. t. m. v gospodarsko poslopje pri farovžu v Škalah pri Velenju. Ogenj je tako naglo razširil, da se ni dalo ničesar rešiti in je poslopje s vso vsebino vred pogorelo.

Žiškemu zgodovinarju. Neverjetno veliko talenta „mladenič iz Žiç“ tudi za zgodovino. V Domojki popisuje ta učenjak zgodovinske dogodke, kateri se vršili v 16. in 17. stoletju. Iz navedenih dokazov sklepa končno, da še gotovo živi tukaj nek mož, ki pomni une „blažene“ čase pred letom 1848. Res je, da še živé pri nas ljudje, ki še spominjajo na čase pred 1848. letom; pa da še ljudje, kar je iz njegovega dopisa žišk o sklepati, tudi na objavljene dogodke spominjali, zamore le „en mladič iz Žiç“ trditi.

Nekaj za juriste. Znana žiška trojica je tako nemurna, da že celo juriste začenja podučevati ter opozarja, da beseda „nemčur“ ni nikaka žar beseda, kljub temu, da je bil ud žiške trojice rno radi te besede na 20 K obsojen. Njegov zastopnik dr. Ivan Rudolf že ve, zakaj je svoj rekurs odgnil. Če se že žiški jurist na svoje juridično znanje tako ponaša, moral bi tudi vedeti, da je upravnosodišče že davno dognalo, da je beseda nemčur far žaljiva beseda.

Stekel pes, ki je slišal posestniku Lašiču v vavcih, okraj Ormož, ugriznil je te dni pet oseb in sicer Marijo Ribič, Alojzijo Lajh, Lašič in občan iz Godomerc in Vincenc Kokla iz Radicave. Posebno hudo je razmesarjena na hrbtu in obeh rokah Marija Ribič. Vseh petero ugrizenih oseb so odpeljali na Dunaj v Pasteurjev zavod.

Ptujski sejmi. Na sejem dne 20. julija se je prigladno prav veliko živine in sicer 40 konjev, 892 goved in 174 svinj. Cena je nekaj padla in je toraj kupčija bila precej živahna. — Prihodnji letni živinski sejem vršil se bode 5. avgusta, svinjska sejma 27. julija in 3. avgusta t. l.

Za mariborški volilni okoliš IV. kurije je kot kandidat nastavljen gospod Albert Stiger, župan v Slovenski Bistrici, kojega vsem volilcem toplo priporočamo.

Velik požar. Dne 18. julija ob 5. uri popoldne je strela udarila v gospodarsko poslopje posestnika Matevža Šramel v Spodnjih Jablanih, občina Cirkovec na Dr. polju, katero je s hišo vred popolnoma pogorelo. Požar se je razširil tudi na sosedna poslopja. Zgorela so hišna in gospodarska poslopja posestnikov Štefan Šramel, G. Turk, Jakob Baklan in Jožef Wuk čisto do tal. Dotični posestniki so še zategadelj huje prizadeti, ker jim je zgorela tudi vsa krma in žito in Matevžu Šramel povrhu še 8 svinj.

Strela udarila je dne 18. t. m. v uprego posestnika J. Baumanna iz Pongerc, občina Cirkovec, ravno ko je s svojim hlapcem snopje na voz nalagal. Konje, ki so bili vredni 2 tisoč kron je ubila, snopje na vozu pa se je užgalo ter z vozom vred zgorelo. Hlapec je bil hudo poškodovan in pravi se, da bode le težko popolnoma zopet ozdravel, medtem ko se gospodarju ničesar ni zgodilo. — Sploh se mora reči, da so letošnje nevihte izvanredno hudega značaja.

Letošnja trgatav bode žalostna, akoravno so vinogradi še do pred kratkega obljubljeni bogatega pridelka, kjer ni toča istih oklestila. Prikazala se je zopet nova bolezen, takozvana „Lederkrankheit“ na grozdju. Ena sama noč uničila je našim vinogradnikom up na ugodno povračilo njihovega truda in njihovih stroškov, koje so žrtvovali za svoje vinograde. Umestno bi bilo, ako bi se merodajni krogi nemudoma pobrigali za žalostno stanje naših vinogradnikov in da bi se strokovnjaki proučili o praviem vzroku te bolezni, opazovali njen tek in izid ter si prizadevali najti pomoček v obrambo te nove uničevalke naših vinogradskih pridelkov, da se vsaj v prihodnjih letih zamore naš ubogi kmet obvarovati take škode, kakoršna ga je letos zadela.

Okrajni zastop ptujski. V soboto dne 16. t. m. prisegel je novoizvoljeni okrajni odbor ptujski svojemu načelniku ter je istega dne prevzel svojo poslovanje. Koj pri nastopu je odbor predlagal načrte gledé ureditvije ceste iz Okiča v Leskovec ter preložitvije ceste iz Polenšaka k sv. Tomažu. Pa tudi na cesto iz Velovleka na št. Bolfank se ni pozabilo. Vsi ti načrti se bojo v prvi seji skupnemu zastopu predlagali in želeli bi bilo, da bi kak ud tudi vzboljšanje ceste čez Grabšinski breg predlagal.

Sreča v nesreči. Naš ljubeznjivi prijatelj častiti gospod župnik Murkovič od sv. Barbare v Halozahje nedavno imel prešmencano smolo. Zletel je namreč v farovžu po stopnicah (štengah) in se pri tem znatno poškodoval. Obžalujemo vrlega gospoda dušnega pastirja

— ob enem mu pa tudi častitamo, da se mu ni hujšega zgodilo. Vzrok padca naj blagovolijo nam č. g. župnik sami naznaniti. Noe. —

„**Celjska žaba**“ mogočno reglja v svoji mlakuži. Prevelika vročina ji je možgane ožgala, da ne ve kolikrat se ji je gledé razdelitve državne podpore med spodnještajerske vinorejce, ki so bili po trtni uši poškodovani, že odgovorilo. Zaletuje se v občé spoštovanega ptujskega župana, toda tamož stoji previsoko, da bi jemal ozir na reglanje take mlakužne gnjusadi, kakoršna je celjska žaba in njena tovaršija. Gospod Ornič je spoštovan od vsakogar, kdor tega moža in njegove zasluge le količkaj pozna, in to naj bode vrlemu gospodu najboljši dokaz ljubezni in zaupanja, kojega pa on tudi v popolni meri zasluži.

Huda vročina vlada letos v naših krajih. Kakor se pravi, že celih 130 let ni bilo pri nas take pekočine, kakoršna se nam od vseh strani naznanja.

Koroške novice.

Mati in sin utonila. Posestnik Martin Dullnig p. d. Wiesenegger v Kremškem mostu napravil je za silo neko brv, katera je obstala le iz lestve (lojtre) z naloženimi deskami. Dne 10. t. m. sta se zaradi krajšega pota čez to brv podala čevljarska žena Ana Lackner iz Plesnice in njen 6 letni sinček. Ko se prevrne ena deska, padla sta v deročo reko Lizer ter oba utonila.

Pasja kontumacija. V Pojcih, občina Vajre, ugriznil je neki stekel tuji pes prejšni petek 4 pse. Vseh petero psov se je nato takoj postrelilo. Za občine Vajre, Feldkirchen in Štajerberg se je zapovedala pesja kontumacija.

Sam se je sodnji javil kmečki sin Čmelič iz Čač blizu Podkloštra, da je storil zločinstvo požiga. Seveda so ga hitro djali pod ključ.

Iz bojazni pred hiralnico skočil je pri Paternionu v Dravo bivši gledališčni ravnatelj Haupt. Na možu se je že dalje časa dala opazovati nekaka otožnost, ki ga je slednjič gnala v prostovoljno smrt.

Z drevesa padel. Posestnik in krčmar Janez Sorgo iz Spodnje vesice, ki je bil več let župan in obč. svetovalec, spravil se je 11. t. m. po lojtri na črešnjo, s katere pa je tako nesrečno padel, da je po dveh dneh vsled poškodbe umrl. Mož je bil 60 let star ter vobče priljubljen in spoštovan. Zapustil je vdovo z osmerimi otroci, od katerih je šele komaj eno preskrbljeno.

„**Pobožni romarji.**“ Ko so se na št. Petrovo vrnili nekateri fantje od božje poti k sv. Krvi pijani domov v Moravče, hoteli so iz gole hudomušnosti in nagajivosti krčmarju Kaponigu težek voz iz dvorišča vleči. Krčmarjev hlapec je pa to zapazil ter ponočnjake odpodil. Ko pa je nekoliko časa že v postelji počival, so poredneži zopet prišli. Zdaj pa je hlapec hotel enega teh pobalinov prijeti, toda poslednji ga je z nožem tako hudo v prsa sunil, da so morali težko ranjenega reveža v Lienz v bolnišnico prepeljati. Zares lep konec „pobožnega romanja“!

Požar. Pred kratkim so pogorela posestnika žef Willegger-ju, p. d. Klingbacher-ju v Egernu in Feldkirchnu hišna in gospodarska poslopja. Zgoraj je tudi čvetero goved. Zavarovan je bil imenovano samo za 6 tisoč kron, škoda pa se ceni na blizu tisoč kron.

Strela udari je pretečeni teden v kolarni Franc Roževa v Rudi ter jo zapalila. Vsled hude naliva in urne pomoči gasilcev bil je plamen v kotlu kem zadušen in tako večja nesreča odvrnjena.

Dojenček je rešil smrti 2 moža. Dne 12. t. m. je sedel posestnik Kahlhamer v Baiersdorfu za rednikom (feldvebelnom) Pobašnikom, ki ga je pričel obiskat, pri mizi, ter se ž njim pogovarjal. Drugem kotu je v zibelki ležalo dete, ki je naenkrat začelo ječati. Gospodar gre k detetu gledat, kaj mu je in ob enem se tudi feldvebl od mize odstrani. V tem hipu pa je v hišo udarila strela, ki je ravno mizinem kotu vzela svojo pot v zemljo. Raztrla je stene, pometala je v kotu več podob in gotovo bila ubila imenovana moža, ako bi se ne bila zadnjem trenutku od mize odstranila, kar sta storila zaradi detetovega joka.

Dopisi.

Glasovi pa loških občinskih volitvah. Znana je trojica se radi propada pri loških volitvah še zdaj pomirila, kar je najbolj razvidno iz pet lažnjivih pisov celjske Domovine, kateri niso družega, nego lažni in ostudne laži o naših naprednih volilcih. Ta trojica žena sicer ni toliko vredna, da bi se za volitve po časnikih prepirali, pa resnici na ljubo hoče nekatere o naših volilcih objavljene laži pribiti, bodo naši bralci, ki teh dopisov niso čitali, uvideli kakšne lažnjive in hudobne počasti so voditelji naših sovražne stranke. V „Domovini“ št. 49. stoji doslovno: „Vkljub vsemu temu pa so imeli tako malo samo vesti, da so nastavili kandidatom nadpolovično več narodnih mož. Njihova „ordre de battaglia“ je bilo: Volimo tudi iste, kateri bodo sigurno predrli pri protni stranki, da bomo zmagali vsaj navidezno. Bili so popolnoma uverjeni, da podležejo. Da je prav nesramna laž, razvidno je iz tega, da mi sploh vedeti nismo mogli, katere kandidate je nasproti stranka postavila. Še le na dan volitve smo dobili vaš volilni listek v roke, iz katerega smo videli, da ste vi od 18 odbornikov 3 take može kandidirali, katere smo tudi mi volili in sicer g. Vinko Breznik, Ivana Zdolška in Alojz Detiček. Prva dva sta stari dolgoletna odbornika naše občine in vrla „Štajerska janca“; tretjega smo radi tega v odbor volili, ker je mlad, razsoden in napreden kmet. Edino, kar nas nekoliko po resnici trojiškega pisarjenja diši, je, da loški g. župnik po svojem mežnarju in organistu dal svojem naznanje, da se volitve ne udeležijo, ker je bil prepričan, da sigurno podleže. Našem mežnarju na tem mestu svetujemo, se v volitve ne udeležijo, kakor ne vtikati, drugače bi bili mi Štajercijanci morani, mu pri bernji vrata pokazati. A največ

podlost in laž celega pisarjenja pa je sledeči odstavek v „Domovini“: „Samo iz Dračevasi se jih je napotilo sedem na volišče, ker še tega do takrat niso bili zvedeli. Žalibog jih je potem padlo pet golažu v naročje in postali so Iškarjoti. Prodali so se za žganje in smrdljive klobase.“ Ta čin poštenjake radi tega, ker so drugega prepričanja kakor trojica, na tako ostuden način blatiti, spada v 15. ne pa v 20. stoletje. Mi torej v imenu užaljenih Draževasanov vašo brezmejno podlost z vso odločnostjo zavrremo. Ali je trojica že pozabila, da je bil nadpoveljnik klerikalne stranke na dan volitve, ko se je začelo daniti v Dračevasi pri volilcih, ter jih prosil naj grejo ž njim k volitvi? Ne vemo, ima li ta moder žiški dohtar že tako slab spomin, ali je pa tako zloben, da vkljub temu, da so mu Sodin, Čugmas in še mnogo drugih na dan volitve povedali, da grejo volit, pa ne z s klerikalno, ampak z napredno stranko, take laži objavlja. — O odobrenju občinskih računov žiške občine vas sploh nihče ni vprašal, pač pa je sumljivo, da je moral deželni odbor račune žiške občine za celih 20 let revidirati, kar drugače ni navada. (Če pa tudi o tem poslovanju kaj natančnejega zvedeti hočete, vam v prihodnji številki marsikatero lepo dogodbico povemo.) Svetovali smo Vam samo, da bi vaš nos rajši v šolski račun vtaknili. Da ta račun nikakor ne spada v županovo področje, morate vašemu „gospodu“, ne nam povedati, kateri so nato delovali, da se je denar, ki so ga za prodano staro šolo dobili, za popravljanje farovža porabil. — Ločki farovž so pa „slavni gospodje“ na novo postavili, ne pa, kakor dopisun laže, da so ga samo prenovili. A mi še nismo pri koncu! Z odstavkom „Ločani rodoljubi“ hoče dopisun dokazati, kaki iskreni rodoljubi so loški volilci in pove v pojasnjevanje psovko, katero je slišal jurist Gosak iz Žič v prepiru v Žurijevi gostilni. Navedena psovka res ni bila na mestu, pa veljala je Gosaku, ne pa slovenskemu narodu. Boljše bi bilo, če bi dopisun dotične psovke sploh ne bil omenil! Ker pa je že to storil, hočemo mi povedati, kar je še s to psovko v zvezi. Bila je vroča nedelja. Žiški mladič je od trudapolnega agitiranja v Ločah tako slab postal, da se je moral k Žureju krepčat iti. Po naključbi pride v to gostilno tudi več Ločanov. Ker je miza, pri kateri je jurist Gosak sedel bila edina v isti sobi, so se tudi Ločani k njej vsedli. Niso še dolgo skupaj sedeli, že se je začel prepir, pri katerem se je mladič tako surovo obnašal, da je bil g. Pauscher primoran ga s prav ostrimi besedami, med katerimi so tudi padle besede: „Sie windischer Hund“. zavriniti. Ko je jurist svojo vino popil, drugega pa ni zahteval, vpraša ga isti, ki ga je tako hudo užalil, prav ironično: „Vam smem natočiti?“ In kakar mu jurist takoj odgovori: „Tisto pa, tisto!“ To se je dolgo ponavljalo in se ga je jurist tako nadeval, da je celo pozabil, da se ne spodobi v družbi, v kateri so vsi odkriti, pokriti biti. Vsled tega ga je ne ravno na nežni način odkril. Gospodu Pauscherju ni žal za litre vina, ki se mu ga popili, pa neverjetno se njemu kakor nam zdi, kako se to dejanje z vašo

akademiško častjo, s katero se pri vsaki priložnosti pobahate, strinja? Kje pa sta isti večer ostala vaš narodni značaj in vaša slavna logika, na katero ste tako ponosni? — Dopisun se v „poslednjem dopisu“ zgraža tudi nad drugim birmanjem žičkega jurista ter imenuje Esiha vsled tega čina tolovaja. No, gospod Esih, pomirite se radi tega izraza, kajti to častno ime si zasluži tudi mladič iz Žič, ki celo trdi, da ima akademiško čast. Dokažimo to! Ko nekoč „mladič iz Žic“ po agitiranju iz Loč gre domu mimo hausenskega mlinarja, ki je s svojim otrokom pred hišo stal, stopi k mlinarju, ga prijazno nagovori, mu pošteno klofuto podeli in na to zbeži. Ali je bilo to tudi akademiško? Seveda, kar je pri žiškem juristu akademiško, je pri Esihu tolovajsko! Brez komentarja!

a — o.

Od Sv. Roperta v Slov. gor. došel je „Štajercu“ sledeči dopis: „Priljubljen nam „Štajerc“, ker vidimo da ljubiš nas kmete in naše pravice možko zagovarjaš ter nam želiš mir, zato smo prisiljeni, da se ti o razmerah, kakoršne vladajo v naši fari, nekoliko potožimo. Imamo namreč tukaj župnika, ki ne trpi miru; preklinja, da ga je groza slišati in sicer povsodi, kamor stopi, naj že bo v farovžu, v žagredu ali na prižnici. Preiti ne sme celo največi praznik, da ne bi „šinfali“ in z grdimi psovkami imenovali svojih faranov, zato jih je pa že tudi presneto malo, ki bi zamogli imeti do svojega fajmoštra spoštovanja, kakeršno se za pravega dušnega pastirja spodobi. Mnogo je takih, ki raje grejo daleč v drugo faro k k službi božji, ker niso voljni poslušati razgrajanja domačega župnika. Ja, naš župnik je že začel farane v farovžu celo suvati in metati in se pri tem najbrž ni spomnil, da ima „žegnane“ roke. — Taka se je godila tudi enemu 64 letnemu starčku, ki je bil nekdanj vojak ter moral iti dvakrat v vojsko. Brcal ga je celo z nogami v zadnji del života. Kaj lepo ravnanje katoliškega duhovnika, ki bi imel oznanjati vernikom ljubezen in mir in pa to tudi dejansko kazati! — Ko je revež na tleh ležal ter s povzdignjemi rokami usmiljenja prosil, mu župnik še ni prizanesel, temuč ga je zgrabil s svojimi „žegnanimi“ rokami ter vrgel skozi vrata na hodnik in iz hodnika zopet skozi vrata na prosto, pri čemur se je revež tako poškodoval, da je moral potem tri tedne ob palici hoditi. Župnikovi ljubčeki so samo „Fihposovi“ privrženci“ ki s svojimi suhimi čeljustmi hodijo v farovž klepetat ter mirne in poštene farane črniti. Take sorte ljudi potrebuje župnik za svoje priče, da se zamore izviti iz neljubih zadreg. Naš župnik si je še celo takega znal pridobiti na svojo stran, ki si je moral pri zdravniku iskati pomoči zaradi župnika. Kakor vsak duhovnik, ki se samo po obleki pozna, da spada k temu stanu, tako tudi naš župnik hudo črti „Štajerca“, ki ljudi njegove vrste krepko za rokav prime in sicer po vsej pravici. Ko bi bili vsi duhovniki takšni, kakor je naš „korenjaški“ župnik, tedaj bi najbrž o katoliški veri ne bilo več sledu. Tudi mrličje bodemo najbrž morali v prihodnje na domačem zemljišču pokopavati, kakor Turki, ker

naš župnik ne pusti preje zvoniti, ne jame delati in tudi noče preje pogreba dovoliti, dokler dotičnik ne plača zahtevanega zneska, ki pa je navadno previsok. Če pride kdo za pogreb prosit, pa ne plača takoj, ga župnik nabrcva v zadnji del života in iz sobe vrže. To se je letos zgodilo tudi nekemu 79 letnemu starčku. Zvoniti pusti le takrat, če naročitelj naprej plača, in sicer prav drago. Vprašamo, ali smo kupili zvonove farani, ali jih je kupil župnik, ki si da za svoj god kar po dva dni zapored zvoniti. No, to se mora predruščiti. — Pri volitvah je naš župnik kaj delaven in marljiv agitator. Voliti mora se tako, kakor želi on, ki hoče, da imajo priti v odbor njegovi podrepani in priliznjenci. Dosegel je, da je zasedel županov stol možicelj, ki ne zna ne nemški, pa tudi ne slovenski in tudi ne ve po lastni pameti kaj ukreniti, kar bi bilo občini na blagor. Prvo in zadnjo besedo ima župnik, toda to najbrž ne bode dolgo trpelo, kajti uresničile se bodo pri našem župniku prej ali slej besede, katere je sv. oče papež Pij X. nedavno govoril nekemu škofu, kakor smo to v naši zadnji številki poročali. Od nasilnega našega župnika nas skoro reši, o Gospod! Več Roperčanov.

Zunanje novice.

Mož z dvema srcema. Neki Giuseppe de Maggio iz Lecce na Laškem je poseben človek. Zdravniki so namreč konstatirali, da ima 23 letni mladenič dve rebri več kakor vsak navaden človek, povrhu pa še ima tudi dve srci, ki ležita vsaka v drugi strani prs. Desno srce je z dravo, levo pa bolano. Nek ameriški muzej obljubil je temu čudaku 38 tisoč kron, ako mu prepusti po smrti svojo truplo. Polovico plača takoj, drugo polovico pa, kadar izpolni de Maggio svojo 45. leto. „Gšeft je kšeft.“

Za kajho prosila je neka 30 letna ženska v Marzeju na Francoskem. Povedala je dotičnemu uradniku, da je ljubica nekega nevarnega tatu in roparja, ki doprinaša svoja hudodelstva z večimi tovariši. Nedavno je ta ženska po naključju izvedla za skrivališče te tolovajske družbe. Ko je banda zvedla, da je omenjeni ženski njen brlog znan, se je zarotila, da jo takoj umori, ko jo dobi kak član te družbe v pest. Iz strahu pred umorom prosila je zbegana reva, naj jo zaprejo, ker se v ječi najbolj varno čuti pred svojimi zalezovalci. Želja se ji je izpolnila, tolovaje pa je po žandarjih sodnija vse izvohala ter tudi zaprla, nakar si je šele una ženska na prosto upala.

Stric Pavel Krüger, nekdanji predsednik transvalške republike, za neodvisnost katere so se njeni prebivalci, hrabri Buri, proti pozrešnim in brezobzirnim Angležem tako dolgo prav junaško in nepričakovano dolgo tudi uspešno bojevali, je umrl v Klarensu na Švicarskem, 79 let star.

Kaj stane eden strel (Schuss)? Prilичno sedanje rusko-japonske vojske so izračunali, da stane eden strel iz patrone (bojnij ladij „Kasuga“ in „Nišin“) lepo vsoto okoli 900 goldinarjev. Strokovnjaki so

nadalje izračunali, da zastrelj ena bojna ladja v eni uri za 2 $\frac{1}{2}$ milijonov goldinarjev streljiva. Prekletolep denar za — rekel bi — nič!

„Pikelhauba“ v Vatikanu. Kakor se sliši od različnih strani, uniformirani baje bojo v kratkem papeževi vojaki po pruskem vzorcu; dobili bojo namreč takozvane „pikelhaube“ in pa pruske uniforme. Radevedni smo, kaj bojo k temu rekli naši prvaki.

Ruski cesar in „copernca“. Nedavno se je baje podal ruski car k neki vedeževalki, da bi mu „povedala,“ kdo da bode v sedanji vojski zmagal, ali Rusi — ali Japonci. Da bi se tembolj zamogel odkritosrčnosti nadejati, privzel si je cesar izmišljeno ime: gospod Muriawieff. Na njegovo vprašanje: „Ali bode moja domovina zmagovalka?“ odgovorila je modra žena: „Ja — gospod.“ — No vsaj nekaj tolažbe za mogočnega carja.

89 let stara samomorilka. V Solle nau-u se je obesila 89 letna bivša tovarniška delavka Trezn Wagner. Ali iz „nesrečne“ ljubezni, to nam ni znano. Raje bi bila babura „še malo“ počakala, pa bi ji ne bilo treba imeti opravka z vrvjo (štrikom).

Strašansko morsko pošast, takozvano „morsko kačo“ so baje mornarji nedavno zagledali v morju pri Zadnji Indiji. Mislili so sprva, da je kaka pečina. Ko pa se je ta „pečina“ začela gibati, spoznali so, da je grozna morska pošast, o kateri so mornarji vseh časov znali praviti lase vzdigajoče pripovedi.

Ljudožrci. Večja tolpa divjakov iz plemena Bandja v afriškani pokrajini Kongo, napadla je belgijsko stražo, ki je štela samo 15 mož. Od teh so ubili 4 vojake, jih razkosali in nato požrli. Ko je prinesel eden ubeglih vojakov to novico v bližnjo postajo, odpravilo se je takoj 200 vojakov, da kaznujejo grde ljudožrce.

Živo pokopali so v Einsiedelnu na Švicarskem neko ženo, ki je bila nanagloma umrla. Ko so pogrebci že odišli z britofa, začel je grobar jamo zasipavati. Pri tem delu pa je začul klicanje iz truge, katero je nato urno odprl in v njej našel spet oživljeno žensko.

Veliko presenečenje! Kakor poroča „Slov. Narod,“ bila biserada „romanjana Brezje“ udeležila tudi lepa hčerka mežnarja v Postojni. Toda reva je bila celo bolana, ker jo je hudo mučila trakulja (Bandwurm). Naslednje ji je postalo tako slabo, da so poklicali „gospoda“ in zdravnika. Vse je že mislilo, da se ji bliža njena zadnja ura. Pa čudo čez čudo! Ko sta prišla „gospod“ in zdravnik, našla sta pri holenem dekletu novo-rojenega krepkega fantiča. Žalost gospodova se je baje pri tej priči spremenila v grozo in srd... Dotično dekle je bilo vpisano v „družbo Marijinih devic“. — Znamenja bodete videli.

Zaljubljen menih. Dominikanec Jarzynski je popihal iz Lvova (v Galiciji) s svojo ljubico v Ameriko ter vzel seboj 80 tisoč kron samostanskega denarja. Kdor ima prevročo kri, je tudi kuta ne shladila.

755 ljudi utočilo. Danski parnik „Norge“, ki je vozil norveške, danske in finske izseljence iz Evrope v Ameriko, naletel je blizo Hebridskih otokov na

rimorske pečine (greben) ter je bil vsled tega tako škodovan, da se je v par minutah potopil. Od 780 milij rešilo se jih je komaj 25.

Grofica Lonyay, bivša soprnica rajnega avstrijskega cesarjeviča Rudolfa je baje na umu zbolela. Pri belem svetu baje vidi razne prikazni, med temi tudi svojo mater, katero vedno kliče in ji tudi pisma piše.

Iznajdba novih bomb se je baje posrečila nekemu avstrijskemu vojaškemu zdravniku. Ta bomba se lahko razstrela s vsakim navadnim topom (kanonom) in ko se razstrela na zemljo, ne razleti se, temuč razširja tamkaj smrad, da mora vsled omotice pasti celi polk (regiment) vojakov, ako bi kje v bližini stal. Tako ranjeni vojaki bi se nato lahko ujeli brez, da bi jih kdo kri.

Cerkveno premoženje znašalo je leta 1900. čez 1,5 milijona kron. Letni dohodki istega leta celo so se na 60½ milijona kron. Leta 1830. znašalo je premoženje rimsko-katoliške cerkve samo 1 milijonov kron in je potemtakem v 70 letih naraslo za celih 263 odstotkov (procentov). V letu 1900 znašala je rimsko-katoliška cerkev celih 42 odstotkov vseh dohodkov, t. j. 35 milijonov kron. — Zdaj pa naj kdo poreče, da sv. cerkev silo trpi!

„Čudodelno“ Marijino podobo, ki je bila v vsej Evropi v veliki časti, so nedavno neznan lopov odnesel iz Bogoroditzky-kloštra v Kazanu. Podoba je okrašena z mnogimi žlabnimi kamni okrašena in imela je veliko vrednost. Nekaterim Rusom je to zločin skoraj pamet zmešalo.

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Kako se uniči lesni črv (kukec, Holzwurm), ki škoduje naši pohištvo, kakor so mize, stoli, omare, klopce, nastenski okviri itd.? Najhitreje in najgotovje se iznebimo tega nadležneža, ako spravimo s pomočjo malega čopiča ali pa kakšne druge primerne orodje v dotične luknje nekoliko kapljic bencina. Črvi pa se morajo poprej dobro izpipati (Ballontreiben), ker drugače črvu zaradi prahu in smeti ne moremo do živga. Bencin je eksplozivna tvarina, zato se mora ž njim jako previdno ravnati; blizu ljudi in ž njim nikakor ne smemo priti.

Bodite usmiljeni z uprežnimi živali! Čas ajdine je tukaj. Poletna vročina je dospela na vrhuncu. Hudo trpe ljudje, ki morajo v veliki vročini na polju delati, kjer na nje pripekajo vroči solnčni žarki, da jim pot kar curkoma lije po spehanem živju. Še bolj pa trpi uboga uprežna živina, ako jo ne usmiljeni in surovi ljudje vpregajo za več ur na težkem delu, bodisi na prašni cesti ali pa v blatni brazdo. Ob ajdini setvi živina največ trpi; muhe, ki so težko delo, neznosna vročina, huda žeja, nadležne muhe in brenceljni (obadi) in povrh pa še morajo biti bič surovega gonjača ali voznika. Gospodje, bodite pametni in usmiljeni z vašo živino! Ne pregajte jo v sedanjem času raje v hladnih jutranjih

ali pa večernih urah. Opravili bodete vaše delo v teh urah veliko lažje in urnejše, kakor pa čez dan, ko solnce najhujše pripeka. Orati se da tudi pri mesečini prav dobro, in to Vam tudi svetujemo. Privoščite sebi, Vašim delavcem in Vaši živini raje po dnevi ob najhujši vročini kakih par uric počitka, Vašo setev bodete v hladu lahko opravili. Mnogo živine je pri delu v hudi vročini že zbolelo ter pocepalo, toraj je na Vaš korist, ako se po našem nasvetu ravnate.

Proti kašlju se sledeče priporoča: Vzame se malo vode ter v njej skuha precej velika čebula (luk) s še enkrat tako velikim kosom kandisovega cukra (Kandis- oder Brustzucker). Kuhati se mora tako dolgo, da postane tekočina kot sirup gosta. Ako te nadleguje kašelj, vzemi od tega zdravila v kratkih presledkih po kofežlici. — Namesto čebule rabi se tudi sok od rumene repe (pese). — Velja pa tudi naslednje sredstvo: V redkev se izvrti ali izreže luknja, katera se mora napolniti s kandisovim sladkorjem. Ta se polagoma raztopi v soku, ki ga oddaje redkev. Tudi ta razstojljiva je gosta, kakor sirup in jemlje se po kofežlicah, kadar koga h kašlju šegeče. — Za otroke se tudi lahko skuba v plehasti žlici malo sirupa, ki se jim nato ohlajen daje.

Kako se izvlečejo zarujaveli leseni vijaki (Holzschrauben)? Na vijakovo glavo se položi razbeljeno železo ter tako drži 2 do 4 minute, nakar postane celi vijak vroč in se da z lahkoto izvleči z navadnim dletom (Schraubenzieher).

Da salata ne gre v cvet, naj gospodinja salatino steblo zarezže od zemlje do polovice visočine precej globoko (do sredine) z ostrim nožem. Takih zarez zamore vsaka količkaj spretna ženska v četrt ure najmanj 200 narediti in si na ta način ravno toliko lepih salatnih glav zagotoviti.

O kopanju. Stariši, skrbite za to, da se Vaša mladina v sedanji vročini pogostoma kopa, kajti to je njenemu zdravju neobhodno potrebno. V tednu dvakrat je dovolj in sicer vsakokrat četrt ure. Pa tudi odraslim ljudem je kopanje jako priporočljivo. Pri otrokih pa se mora seveda paziti, da jim ne preti nevarnost, ne na telu, pa tudi ne na duši.

Pitje kave in zdravje. Mnogokrat sproženo vprašanje o škodljivosti kave se je v preobilnih rodbinah na ta način rešilo, da se naj rabi živce dražujoča zrnata kava le s primesjo Kathreiner-Kneippove sladne kave. Vsled svojega lastnega okusa dobi zrnata kava s primesjo Kathreiner-Kneippove kave nek poseben, vsakomur znan, prijeten in ljubki okus zaradi znane dobre lastnosti sladku, ki na zdravje jako ugodno upliva. Zatoraj služi ta ondi, kjer je zdravnik zrnato kavo prepovedal, kot edino primerno nadomestilo, ker je finega okusa, lahko prebavljiva, telo in kri oživljajoča. Kathreiner-Kneippova sladna kava priporoča se, ako se pije čista, posebno za otroke, bolnike, in slabe osebe.

Kako pokončamo jabolčne črve? Zato se priporoča, da začnemo v začetku avgusta jabolčna drevesa vsak dan nekoliko tresti. Črvivo sadje vsled tega popada in ga lahko za svinje uporabimo. Ako

bi to vsi sadjerejci več let zaporedoma delali, moral bi naslednje ta škodljivcev čisto izginiti.

Da kapus (zelje) pred gosenicami obvarujemo, je dobro, ako zasejemo okoli zeljnih gred ali ogonov vrsto konoplja; metulji, ki zaležejo goseničja jajca, konopljinoga duba ne trpijo in se toraj gred in njiv, ki so vsaj deloma s konopljem obsajena, večinoma izogibljejo.

Pomoček proti stenicom je baje med drugimi tudi bakrena galica (Kupfervitriol) dobro sredstvo. Vzame se je 125 gramov, pa na drobno stolče in nato v pol litra vode raztopi. S to raztopljino se mora potem škropiti v razpoke, kote in špranje, v katerih so se stenice zasnadale.

Pasja steklina je jako nevarna bolezen naših zvestih domačih čuvajev. Nevarna pa ni samo za pse, kateri na njej zbolijo, temuč tudi za druge živali in ljudi, ki pridejo s steklimi psi v dotiko. Navadno se prikazuje ta grozna bolezen ob vročem poletju. Vzroki tej bolezni so jako mnogovrstni; nekateri so nam znani, nekateri pa tudi ne. Da svojega zvestega čuvaja in čveteronogega spremljevalca kolikor možno obvaruješ te strahovite bolezni, opazuj sledeča pravila:

Ne imej tvojega psa privezanega na solncu, temveč priskrbi mu kolikor mogoče hladno, senčnato mesto, ako ga že moraš na vsak način priklenjenega imeti. Glej na to, da bode pes imel vedno dovolj friške vode, da ne bode trpel žeje. Spusti ga pogostoma z verige, da se zamore iti kopat ali pa ga pelji na verigi v vodo, ako si ga ne upaš ali pa ne smeš odkleniti. Ne dajej mu vroče ali celo prevroče jedi, vsled katerih pes rad steklino dobi. Psu moraš vsako jed preje ohladiti, predno mu jo daš. Ako imaš psa priklenjenega, ne pripuščaj, da bi ga po redni fantalini dražili, kamenje ali preklje vanj metali ali mu sploh nagajali, ker jeza je že dostikrat steklino povzročila.

Pisma uredništva.

Leskovec: Kdor je pri „rajnem konzumu“ oškodovan, naj se zgleda pri upravnistvu „Štajerca“, kjer se mu bode dal svet, kaj da ima storiti.

Št. Ropert v Slov. gor. Knjižica o cerkvenih pristojbinah (Stolagebühen) se dobi v knjigarni W. Blankeja v Ptuj, kakor tudi v vseh večjih knjigarnah v vsakem mestu. Priskrbi to knjižico tudi upravništvo „Štajerca“ svojim naročnikom, ako se po njo piše.

Mnogim prašalcem: Knjiga župnika Vogrinca: „Nostra maxima culpa“ (naš največji greh) se dobi pri Carl Fromme k. k. Hofbuchhandlung in Wien, priskrbi pa jo tudi „Štajerca“. Dobiti se zamore ta knjiga le v nemškem jeziku, ker v slovenskem dosedaj še ni izišla. Unim, ki so nemščine zmožni, to knjigo toplo priporočamo. Spisal jo je miroljubni in odkritosrčni č. g. Anton Vogrinec, sedanji fajmošter v Libeličah na Koroškem, štajerski rojak.

Večim dopisnikom: Prosimo potrpljenja.

J. H. v Pišecah. Dotična gospa bode itak našla za svojo usmiljenost hvaležnost pri ljudeh in plačilo pri Bogu; mi takih osebnih reči ne moremo objavljati.

Gostilna

s pravico točenja vina, piva, žganja in tolke ter prodaje jedil; sme se pri hiši peči kruh za prodajo in živina klati, sploh je hiša pripravna za vsako obrt, ker stoji v kraju, ki ima velike kramarske in živinjske sejme tik glavne ceste blizu trga Sevnica ob Savi. Proda se zaradi starosti posestnika. Več pove upravništvo „Štajerca“. 246

Malo posestvo

na Gornjem Hajdinju, hiš. št. 43, tik velike ceste je brez ali pa s zemljiščem vred takoj na prodaj. Več pove: **Johan Graher** v Gornjem Hajdinju, pošta Ptuj. 241

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju ni več take priložnosti 1128

500 komadov za 1 gl. 95 kr.

Ena krasno pozlačena precizna ura, katera točno teče in za katero se 3 leta jamči, z jako primerno verižico, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imit. žlahtnim kamenom, 1 krasen mošnjček, 1 jako fino žepno zrcalo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, (3% dubla-zlat) z patentiranim zaklepom, 1 jako fini tintnik iz nikelna, 1 fini album z 26 najlepšimi slikami, 1 eleg. broša za dame (novost), 1 par bouton s simili-brilantom, 5 različnih smešnih reči za s'are in mlade, 20 različnih reči za korešpondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne. Vse to se pošlje z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo 1 gl. 95 kr. Razpošilja se proti poštnemu povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska centralna razpošiljalnica

P. Lušt, Krakov (Krakau) št. 41. NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Lepo posestvo 209

v Dramlah blizu Konjic z lepim vinogradom, gozdom in sadnim vrtom, rodovitnimi njivami in travniki, z lepo zidano hišo in gospodarskimi poslopji, vse v najboljšem stanu. Posestvo je posebno pripravno za živinorejo in kdor bi imel dovolj premoženja, uredil bi si tudi lahko premogokop, ker se je našel na tem posestvu bogat sklad premoga. Več pove posestnik: **Johan Widmar**, v Dramlah hišna št. 28, pošta Ponikva (Ponigl).

Pekovski učenc

zmožen slovenskega in nemškega jezika se sprejme takoj pri **Joh. Turčič-u**, pekovskem mojstru na Pragerskem (Pragerhof). 218

V najem

se da ali pa prodaj posestvo, tik glavne ceste blizu mesta Pliberk na Koroškem. Posestvo obsega 20 birnov njiv, lepe travnike in gozd (les), vse v ravnini. Poslopje je v najboljšem stanu. Več pove: **Jurij Serceer**, p. d. Kr. žnik, pošta Smihel nad Pliberkom, Koroško. 243

Hiša

v dobrem stanu, stoječa na ugodnem prostoru zraven lepe vrtane v Kanižinem predmestju (hiš. št. 4) v Ptuj, obstoječa iz štirih ali dveh kuhinj, kleti i. t. d. Zraven je urejeno gospodarsko poslopje lep vrt za zelenjad, veliko dvorišče s studencem z dobro vodo in prostranim prostorom za pranje in sušenje perila. Proda se po ugodnimi pogoji in za nizko ceno zaradi posestnikove preselitve. Pa se tudi da v najem. Več pove lastnik, stanujoč v Ptuj, Kanižin predmestje predmestje št. 2.

Mizarski pomočnik

v mlajših letih, ki je dosedaj delal na deželi, dobi takoj trajno službo pri: **Jožef Vogrinec-u** v Gornjem Hajdinju št. 35, pošta Ptuj.

Trgovski učenc

z dobrimi šolskimi spričenji, zmožen obeh deželnih jezikov, sprejme pri **Johann Pungschegu**, trgovcu v Slovenjgri.

I konjar in I volar

oženjena, se iščeta; dobita stanovanje, živež in plačilo v gotovnem denarju. Sprejme se tudi ena od

majar,

ki zna dobro molzti. Plača po godbi. Živež se daje od gospod. **Majerhof Crnovetz** bei Prag.

Slikarski učenc

(Malerlehrling)

iz poštene hiše, z dobrimi šolskimi spričenji, se takoj sprejme v slikarski mojstrski delavnici pri **Joh. Sabukoscheg** v Slatinah (Brunndorf) Nr. 49 pri razpisu.

Malo posestvo blizu Maribora

tik glavne ceste, s hišo z dvorano, sobama, kuhinjo, lojpo in kletjo zraven je živinski in sadni hlev, škedenj, lep vrt, sadno drevo in 2 in pol orala njive. Vse se prodaj za 3.200 gold., od katerih se ima 1000 gold. takoj ložiti, na ostali znesek se plača proti 4 do 5%, obrestim čakati. Več pove: **Franc Podlipnik**, Maribor, Thesen 42.

Pekovski učenc

se takoj sprejme pri pekovski mojstru: **Alojz Olbrich** v Ljuden (Leutschach).

Lepo vinogradsko posestvo

ležeče blizu Slovenske Bistric v južni legi, kjer rase izredno vino, obsegajoče 17 oralov, razdeljeno na 8 oralov, ostalo pa na 3 orale vinograda, ostalo pa na njiva, travnik in saduonosnik. Zraven dana gosposka hiša z lepo kuhinjo in veliko prešo ter 2 vinskih poslopj. Pot do hiše je pripravna. Vse se pod ugodnimi pogoji prodaj za proste roke. Naslov pove upravništvo „Štajerca“.

„ŠTAJERC“

„Štajerc“ je list, ki ima glavni moter, braniti spodnještaj. kmete pred iskoriščenjem od strani kmečkih sovražnikov.

„Štajerc“ hoče mir med sosečkima narodoma, katera sta primorana, skupaj živeti in katera sta odvisna en od drugega.

„Štajerc“ radovoljno odgovarja svojim naročnikom na vsako vprašanje bodisi v gospodarskih, v tožbenih, davčnih zadevah, sploh o vsaki stvari, katera je kmetu in trgovcu na deželi potrebna. Za pismo se mora priložiti znamka za 10 vinarjev.

„Štajerc“ sprejema radovoljno dopise od svojih naročnikov, želeč, s tem nerednosti, katere škodujejo kmetu, odstraniti.

„Štajerc“ prinaša vsakovrstne novice iz Spodnjega Štajerja, pa tudi iz drugih dežel.

„Štajerc“ izhaja na leto 26 krat in ne velja več kakor 2 kroni za celo leto in se lahko naroči vsaki dan.

„Štajerc“ priobči oznanila po jako nizki ceni. Oznanila sama pa priobčena v tem listu, imajo veliki vspeh. Na enkratno oznanilo je dobil pred kratkem neki gospodar 76 dopisov, tičočih se razglasene stvari. Število „Štajerčevih“ naročnikov vedno raste. kmetje, obrtniki, delavci, trgovci, naročajte „Štajerca“, pošiljajte mu vaša oznanila. Sedaj se tiska uže v 15 tisoč iztisih.

Naprednjaki, skrbite za razširjanje tega lista, tako, da bode kmalu postal tednik.

Upravništvo in uredništvo se bode od sihmal še bolj potrudilo, po svoji moči vsaki želji naročnikov ustreči, treba pa je, da se te želje pismeno ali ustmeno naznanijo.

Naprednjaki, zahtevajte v vsaki gostilni vaš list, zahtevajte „Štajerca“.

L. Mašek
in drug
ZAGREB

Meradovičev trg 8

kapitalom 20.000

z vsled naredbe

za kralj. hrvatsko-

slavonske deželne

od dne 5. avg. 1901, št. 44.264, dovoljena

za prevažanje oseb iz delavskega kakor iz

kmečkega stanu v prekmorske kraje.

Žužana cena iz Zagreba do New-Jorka K 170.— s

svetozorskim parobrodom, koji plove 7—8 dni čez morje.

Prevoznik se vrši samo na brzo-parobrodih in traja vožnja preko morja

samo 6 do 7 dnij.

V pristanišču ni nikakoršnega doplačila!

Na parobrodu izvrstna oskrba z vinom.

Prevoznik iz Zagreba vsako soboto in ponedeljek.

Na pismena vprašanja odgovorimo nemudoma in brezplačno.

L. Mašek in drug.

2 sodarska pomočnika

Prejemata pod ugodnimi pogoji

delo; pri mojstru dobita

plačilo, hrano in na dan vsak

10 kron plače

na teden. **Jožef Moritz**, sodarski

maister v Vidmu ob Savi (Videm-

Gurkfeld). 248

L. MAŠEK i DRUG

Brusilne (ostrilne) kamne

(osle) iz najboljšega brusnega kamna, zavoj s 15 komadi franko K 2.25, 100 komadov K 8.—, iz štacije Litij, a pošilja proti poštnemu povzetju. **J. Razboršek, Šmartno pri Litiji (Kranjsko).** 138

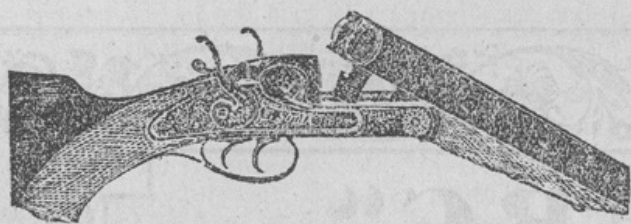
Stari farbar

81

(Ferdinand Stross) vštrec male kasarne priporoča se, da prevzame po nizki ceni platno, možka in ženska oblačila v barvanje v vseh poljubnih barvah; nadalje priporoča svojo mnogovrstno zalogo modrega (plavega) platna, druka in robecev, vse vrste tkanin za obleko, hlačni cajg, cvilih za blazine, (Weberzeug), pisan in moder barhent, platno za srajce, rokavce in gate, široko platno za prte ali rjuhe, belo in črno platno za konjske komote, zeleno in modro domače platno za predpasnike, iz debelega domačega platna narejene prte, odeje, koce, slamnjake (Strohsäcke), delavske srajce, strikane srajce in spodnje hlače za možke in ženske, (gate), nogavice, predpasnike itd.

Ekonom 238

izvežban v vseh strokah kmetijstva, zmožen nemškega in slovenskega jezika, z dobrimi spričevali in večletno prakso, želi svojo dose-danjo službo izpremeniti. Naslov pove upravništvo „Štajerca“.

FRANZ SODIA

172

tvornica pušk (Gewehrfabrik in Ferlach, Kärnten)

priporoča izvrstne puške, kakor puške za šrot in krogelje, najizbornejša dovršitev za streljanje; ročno delo z jamstvom. — Velike ilustrovane cene s podobami pošiljam vsakomur, kdor mi pošlje 15 kr. v markah, poštne prosto. — Moja tovarna prejela je že silno veliko pohval. Kdor bi z mojim blagom ne bil zadovoljen, tistemu ga zamenjam ali pa vrnem denar. Moja zaloga je jako velika.

Perva štajerska tovarna srebrnin zlatnin in verižic s parnimi stroji

Franc Pacchiaffo

v Celju,

ces. in kr. dvorni liferant

tovarna:

gledališka ulica,
štef. 4.

Prodajalnica:

glavni trg,
štef. 4.

Lastna delavnica za popravila in zavod za graviranje.

Dela se vse na novo, vdeldujejo se kamenčki po vzorcih in risbah.

Elektro-galvanično pozlačenje in posrebrnjenje.

Zaloga vseh reči za vsakdanjo rabo.

Učenci in učenke z dovršenim 14. letom se sprejmejo v uk. 158

Pozor!

Podpisani naznanja, da jemlje v popraviljanje vsaktere gospodarske stroje in šivalne stroje in da jamči (garantira) za svoje solidno delo. Ob enem opozarja p. n. občinstvo na svoje izvrstne družgalnice za grozdje in sadje mečkati, katere se v lastni delavnici izdelujejo, kjer se zamore o njihovi izborni konstrukciji in sposobnosti vsakdo sam prepričati.

Obilna naročila pričakujoč, bilježim s poštovanjem

Franz Kukovetz

ključavničarski mojster v Ptuj, Farbarska ulica štef. 9.

244

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodil. — Naravnost brez prekidanja v New York in v Philadelphia. — Dobra hrana — Izborna oprava na ladji. — Nizke vožne cene

Pojasnila daje:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaj

ali

Karl Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice štef. 41.

Repno seme

(pravo gorenjsko) in

rudečo deteljo

(inkarnatko) ima naprodaj

Josip Kordin, v Ljubljani

Na prodaj

je veliko vinogradsko posestvo z velikim sadunosnikom v legi, oddaljeno 1 uro hoda od Maribora. Vso posestvo ima 31 oralov (joh), in sicer je 14 oralov rodovitnega vinograda od tega je 5 oralov z dobrim ameriškimi tršjem zasajenimi, 2 oralna njiv, 1/2 oralna gozda, ostalo zemljišče pa so travniki s žlahtnim sadnim drevjem zasajeni. Na posestvu stoji lepa gosposka hiša z enim nadstropjem, zraven je hram s prešnico, veliko kletjo, ne daleč proč pa še eden hram s prešo in klet studenec z dobro vodo; nadalje so 4 viničarska poslopja. Vso posestvo je lepo arondirano v eni skupini ter se zaradi bojazni havosti posestnika proda z 2 prešama za grozdje in eno travnik za sadje, s sodi, z orodjem, 4 kravami in z letošnjo trgatino vred po jako nizki. Več se izve pri: Gospodu Jakob Purpurnem v Leitersbergu, pošta Maribor.

Pozor

biciklisti, krojači in šivilje!

Popravila bicikelnov, šivalnih strojev in poljedelskih strojev se najbolje in najceneje izvršijo.

V zalogi imam vedno nove vsakovrstne dele (Bestandteile) za stroje.

Prodajam poljedelske, gospodarske stroje na obročih iz najboljših tovarn.

Sem temeljito izvežban mehaniker, ker služboval sem že v Ameriki in na Angležkem.

Tudi imam vedno v zalogi že rabljene in dobro ohranjene bicikle od 30 gold. dalje.

S spoštovanjem

Anton Fink

1162

mehaniker v Ptuj, Postgasse štef. 11

August Rückl

posestnik apnenice

v Hrastniku

razpošilja svoje znano najboljše žgano apno v kosih (Stückkalk) na vagone po 10 tisoč kilogramov od postaje Hrastnik ob južni železnici za jako nizko ceno **152 kron** (76 gld.).

223

Opr. štev. Ne I 110/4

1

Oklic!

Po pedlogu **Lorenca Horvat**, posestnika v Gorišnici, se uvede amortizacijsko postopanje od zadruge "Ptujška posojilnica" („Vorschuss-Verein“) izdane in objave izgubljene hranilne knjižice glavnega deleža (Stammanteilbüchel) štev. 360/14 na 100 kron.

Imetnik te knjižice se poziva, naj dokaže svoje pravice gledé te knjižice v teku enega leta, tednov in 3 dnij, sicer bi se po preteku tega časa proglasila ta listina kot neveljavna.

Ces. kr. okrajna sodnija v Ptuj, odd. I
dne 28. maja 1904.

202

Priporočava pravo, izvrstno, domače

Bučno olje (Kürbiskernöl) in 80%no kislino za jesih (ocet) delati.

Iz enega litra te kisline napravi se 20 litrov dobrega in zdravega jesiha. Dobi se v vsakej množini ter se pri naročilu prosi za natančni naslov in ime zadnje pošte.

208

Brata Slawitsch, trgovca v Ptuj.

Tovarna za poljedelske stroje C. Prosch-a v Celovcu

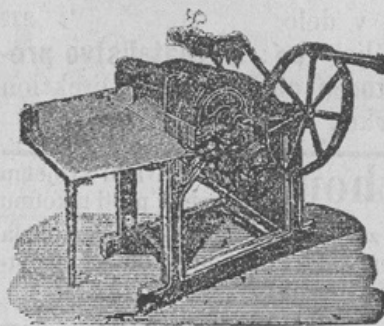
priporoča

izboljšane

vitále (Göpel)
mlatilnice

z najnovejšimi tečaji
(lagerji), lahko tekoče.

Dalje **stroje za rezanico delati, trijerje** in **mline za šrot.** 164

Kupcu se postavi vsak stroj na njegovo železnično postajo vozne prosto. Prodaja se tudi na obroke. Ceniki se pošiljajo poštne prosto in zastoj.

Mestni šolski svet v Ptuj.

Štev. 352.

Oznanilo.

Za šolsko leto 1904/5 se bojo kakor lani otroci iz tujih šolskih okolišev v tukašnjo deško ljudsko šolo, deklško ljudsko in meščansko šolo sprejemali proti položitviji osmih kron kot doneska za šolska učila.

Stariši naj se oglasijo z otroci in s zadnjim šolskim naznanilom pri vodstvih omenjenih šol, nakar se ima imenovani znesek takoj položiti pri mestni blagajni (Stadtamtskasse), ako šolsko vodstvo proti sprejemu ne ugovarja.

Ptuj, dne 11. julija 1904.

239

Posestvo

s zidano hišo, govejim in svinjskim hlevom, kozolcem in s vsem gospodarskim orodjem je na prodaj. Zraven so lepe njive, travniki in gozd. Zemljišče je v lepi legi v vasi Slance pri Teharjih. Več se izve pri: **Karol Valentinič** pošta Teharje pri Celju.

242

Brata Slawitsch

v Ptuj

priporočata izvrstne šivalne stroje

(Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A . . . 70 K — h

Singer Medium 90 „ — „

Singer Titania 120 „ — „

Ringschifchen . 140 „ — „

Ringschifchen za

krojače . . 180 „ — „

Minerva A 100 „ — „

Minerva C za krojače in čevljarje . . . 160 „ — „

Howe C za krojače in čevljarje . . . 90 „ — „

Cylinder Elastik za čevljarje 180 „ — „

Dell (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 98

Spravljevalci (Förderer) se iščejo!

V premogokopu Štore pri celju sprejme se več zdravih in močnih spravljevalcev v starosti 17 do 25 let takoj v delo. 222

Ponudbe naj se vpošljejo na: **Ravnateljstvo premogokopa in fužin v Storeh** ob juž. žel. (Direktion des Berg- und Hüttenwerkes in Störé a. Südb.)

Izvrstni, od **Mörathon** se ima zahvaliti svojemu nikogar doseženi vprovspetu proti nikotinu edino impregniranju dotičnih zelišč. Ne povzročuje glavobola ter daje tobaku jako prijeten duh. Paziti je treba na varstveno znamko in na ime „Mörathon“.

Glavna zaloga: Jožef König v Celju. Kjer ni založišča, od tamo dobijo narceniki pošiljatev v paketih po 10 komadov (10 Stück) 2:52 kron.

Theodor Mörath v Gradcu. 176

Vozičke za otroke

v katerih lahko otrok sedi, pa tudi take za ležati, imata vedno v zalogi in priporočata

Brata Slawitsch v Ptuj.

Cena 12, 16, 20, 30, 36 do 40 kron.

Vozički so lično in močno izdelani, cena pa je jako nizka. Pismenim naročilom se točno ustreže. 106

Veliko presenečenje.

Nikdar več v življenju se ne ponudi taka prilžnost.

500 kosov samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena 36 ur tekoča precisanker ura s sekundnim kazalom, ki natančno kaže in za katero se jamči 3 leta, ena moderna židana kravata za gospode, 3 jako fini žepni robci, en prstan za gospode z imitiranim žlahtnim kamenom, 1 nastavek za smodke z jantarjem (berenšteinom), 1 eleg. broša za dame (novost), 1 krasno žepno tojletno zrcalo, 1 usnjat možnjček, 1 žepni nožič z pri-

pravo, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za srajco, vse iz duplezlata z patentiranim zaklepom, krasen album za slike v katerem je 36 najlepših podob sveta, 5 reči, katere povzročajo pri starih in mladih mnogo smeha, 1 jako koristna knjiga, v kateri so zložena pisma, 20 reči za korenšpondenco in še 400 drugih različnih stvari, katere se rabijo pri hiši in so za vsakogar potrebne, vse to se dobi z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, za samo gld. 1 80. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej, skozi dunajsko razpošiljalnico Ch. Jungwirth, Krakau A/4. 1038

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Nikdar več ni take prilžnosti!

Tako dolgo, dokler še ni zaloga hlač izprodana, dobi vsakdor elegantne

hlače

za malo svoto in sicer za 1 gld. 80 kr.

Hlače so iz pristnega sukna in se rabijo lahko za jesen ali zimo. zdelane so po najnovejši dunajski fasoni, vzorci sukna so jako lepi. Kdor naroči dvojne hlače, dobi jih za 3 gld. 30 kr. Pošljejo se po poštnem povzetju. Pri naročilu zadostuje, ako se naznani dolgost hlač in njih širokost okoli pasa.

Dunajska filijala za sukneno blago Ch. Jungwirth, Krakau 51.

Neugajajoče se vzame nazaj ali pa se povrne denar. 1110

Učenec

za prodajo papirja in knjig se sprejme v knjigarni W. Blanke-ja v Ptuj.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga

brizgalnice (strealjke) za sadno drevje z natanko namerjeno petrolmešanico

svetilnice na acetilen

da se ulove leteči hrošči

hidravlične stiskalnice za vino

stiskalnice za vino in ovočje s diferencijalnim pritiskom stroje za drobljenje stiskanice

čisto nove mline za grozdje

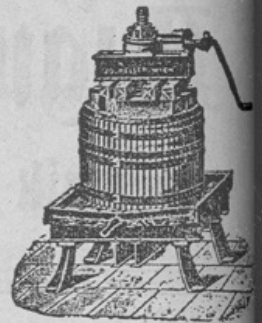
novi priprave proti peronospori in za žvepljenje

sesalke za vino, cevi za vino

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo kot

razbiralnike (triere) mlatilnice, tale (gepel) itd.

razpošilja kot specialitete po najnižjih cenah

IG. HELLER, DUNAJ

37

II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastonj in franko. Dopisuje se v vsih jeziki

Adolf Sellinschegg

špecerijska trgovina k „zelenemu vencu“

v Ptuj

kupuje vedno

vsakovrstno frišno sadje

jagode, maline, črešnje, višnje, jabolke, hruške, slive, breskve, marelice, ringle, špindlinge, šipke, dren, kutine, kostanje, orehe, grozdje, jajce, krompir, luk, česen, vsakovrstni fižol, maslo, frišno surovo maslo (puter), med, čebelni vosek, posušene gobe, hren, salato, murke, zelje, laneno seme, živo in pitano perutnino, suhe hruške, suhe črešnje, suhe slive in jabolčne krlhje, kure, race, gosi i. t. d.

vse to po visokih cenah. 190

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta

Ptuj

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konto pri
podružnici avst.
ogersk. banke
v Gradcu.

Uradne ure

za poslovanje s
strankami ob de-
lavnih od
8—12 ure.

Občenje z
avst. ogersko
banko.

priporoča se glede vsakega med hranilnične zadeve spadajočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko. Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Dve domačiji

podata posamič ali pa skupno zavoljo bolehavosti posestnice pogovoru. Posestvi ležite v ravnini ter ste v dobrem stanu. Je varen pred povodnjo in tudi toča je ondi redka. Kdor ugodno in po ceni kupiti, naj ne zamudi te priložnosti. Prvo posestvo meri 5 oralov in 1435 □ sežnjeve polja, 770 □ sežnjeve travnika, 215 □ sežnjeve pašnika, 3 orale 907 □ sežnjeve in 105 □ sežnjeve stavbenega prostora; skupaj toraj 229 □ sežnjeve.

Drugo posestvo obsega 20 oralov 162 □ sežnjeve polja, 670 □ sežnjeve travnikov, 12 oralov 1140 □ sežnjeve in 368 □ sežnjeve stavbenega prostora: skupno 36 oralov sežnjeve.

Zanesljivi kupci naj se oglasijo pri: Alojzija Domnig Domnig v Kokjem, pošta Doberlaves (Eberndorf) na Preiskem. 237

Prva sisečka tovarna tamburic

Prva sisečka tovarna tamburic

J. Stjepušin

Sisek (Hrvaško).

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi leta 1900 in na Milenijski razstavi leta 1896.

Razven vsega glasbenega orodja so tudi vsakovrstne sekirice (note) za različne instrumente v zalogi. Priporočajo se izvrstne gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike in okarine.

V isti tovarni izhaja tudi strokovni list „Tamburica“

po edenkrat na mesec ter stane za celo leto 8 kron; s glasbeno prilogo vred.

Za vsaki instrument se jamči.

Preiskurant) s slikami se pošlje na zahtevanje zastojnik 236

Tovarna kemičnih izdelkov

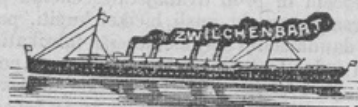
≡≡≡ v Hrastniku ≡≡≡

razpošilja ob času ajdine setve svoja izvrstna umetna gnojila.

Ceniki (razgledi) se pošljejo zastojnik in poštne prosto. 231

V Ameriko potujoči

blagovolijo naj se obrniti na agenturo Zwilchenbart v Buchsu in v Baslu (Švica.)

Havre-New York.

Vožnja čez morje samo 6 dni.

Na vsako vprašanje da se poštne prosti in brezplačen odgovor in pojasnilo. 1069

40 dni na kredit!

40 dni na poskus!

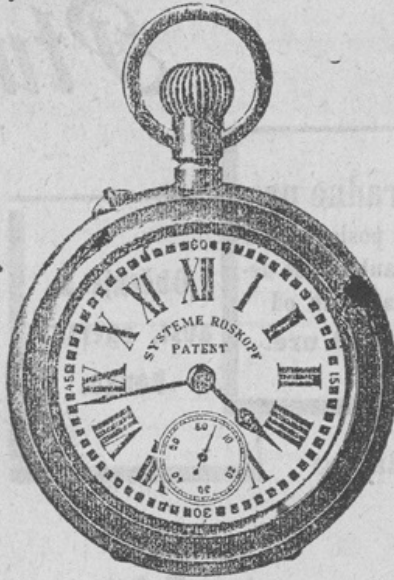
Pazite na plombe

Takih in enakih kričaških priporočil moja svetovnoznana tvrdka za hvalo mojih ur ne potrebuje, rečem Vam toraj samo: pazite na tvrdko (firmo). Vsaka taka hvala je za priporočitev mojih ur čisto nepotrebna, ker v 40 dneh mi uro itak more vsakdo nazaj poslati, če ž njo ni zadovoljen in dam vplačani denar; takoj nazaj. Solidnejše kupčije nikdo ne more zahtevati.

Pojasnilo!

Jako čislane antimagnetične remonter-ure na sidra (anker) zistem Roskopf, v nikelnastem okrovu se že nekaj let od mojih ur valčev kaj rade kupujejo, posebno jih čislajo ljudje na kmetih, uradniki, orožniki, finančni in železniški uslužbenci, ker so z njimi zadovoljni.

Samo gold. 2.50 z verižico in s škatljico iz usnja.

Privatnim kupcem pošiljam moje prave ameriške antimagnetične remonter-ure na sidra, zistem Roskopf šte. 99 (jako priporočljiva službena ura) s patentovanim email-kazalnikom, s sekundnim kazalom, v dobro se zapirajočem nikelnastem okrovu ali pa v črnem jeklenem okrovu, pozlačenimi kazali, natančno regulirana, s triletno pisмено garancijo v trpežni škatljici iz lenovega usnja, z nikelnasto verižico in obeskom vred, z karabinerjem in varstvenim obročkom velja komad samo 2.50 gld., 3 komadi 7 gld., 6 komadov pa 13.50 gld. Pošilja se proti poštnemu povzetju ali pa, če se denar naprej pošlje.

HANNS KONRAD

prva tovarna za ure v Brüxu št. 949 na Češkem, ces. kr. sodnijsko poverjeni cenilec. Moja tvrdka je odlikovana s ces. kr. avstrijskim orlom in s zlatimi in srebrnimi medaljami iz razstava ter z več, kakor z 10 tisočimi pohvalnimi pismi iz vseh krajev sveta. Moja tvrdka kot izvozna tvrdka v tej stroki brez samohvale največja in najstarejša ter razpošilja v vse svet. Ustanovljena je leta 1887. Prepis pisma, ki sem ga nedavno sprejel:

Uaša blagorodnost! S posebnim veseljem moram Vam priznati, da tiste tri ure, ki sem pred nekaterimi leti iz Vaše tovarne dobil do današnjega dne brez prestanka prav da grejo in da jih še pri nobenem urarju nisem imel. Dovolil sem si tudi Vaše izvrstne ure vsakej priložnosti priporočati, kakor na pr. pri konferencijah. Za izvestno in trpežno napr. Vaših ur odkritosrčno se zahvaljujoč prosim Vas, da blagovolite mojemo današnjemu namenu tudi tako vestno ustreči. Spodnjistanetič (v Bukovini) dne 7. 12. 1903. Jan. Buczkovski l. r. nadob.

Pozor! Mali urarji in barantači ponarejajo moje kataloge in risbe ter navidezno svoje ceneje prodajajo. Te navidezno cenejše ure pa so malovredno, slabo blago, če krat niso reparirane, s slabim okrovom, za katere se ne more 3 leta pošteno jamčiti. Ne ne pa za daljšo rabo! Pazite na mojo blizu že 20 let obstoječo tvrdko.

Prva tovarna za ure Hanns Konrad v Brüxu šte. 949.

Ilustrovani ceniki se na zahtevanje zastoj in franko dopošljejo.

166

Styria-bicikelni

novi modeli 1904.

Cene za gotov denar:

Styria-bicikelni močni (Strassenrad) po K 160.—,
Styria-bicikelni, najfinejši (Strassenrad) po K 200.—,
Styria-bicikelni (Halbrenn-Maschine) po K 240,

Styria-bicikelni (Luxus-Herrenrad und Strassenrenner mit Patent-Styria-Doppelglockenlager) po K 300.—.

Že rabljene toda še prav dobre bicikelne prodajava po 80, 100 do 120 kron. Na obroke (rate) pod ugodnimi pogoji prodajava samo zanesljivim kupcem in proti dvanajstmesečnemu poplačilu.

Na zahtevanje se vsakomur, ki misli bicikel kupiti, pošlje cenik zastoj. Styria-bicikelni so dandanašnji najimnitnejši fabrikati. Največja tovarna na Avstrijskem izdeluje te bicikelne kakor tudi posamezne dele.

Ti bicikelni se smejo s zaupanjem kupiti, ker so izvanredno fino, toda trpežno izdelani, kar zamore vsakdo, ki si je ta fabrikat omislil (kupil), potrditi. Blago je garantirano dobro in se ne sme z manje vrednimi fabrikati zamenjati. Cene so jako nizko nastavljene in se toraj ti fabrikati vsakomur priporočajo.

V zalogi imava tudi vse posamezne dele bicikelnov in tudi Reithoferjeve zračne cevi (Luftschläuche und Laufmäntel).

Brata Slawitsch, zastopnika v Ptujju.

Razglas.

V smislu sklepa seje hranilničnega odbora v mesecu maju 1904 se je mestni hranilnici v Brežicah obrestna mera pri mejničnem eskonem prometu znižala od šest (6) pet in pol (5 $\frac{1}{2}$) od sto.

Ravnateljstvo**Naznanilo in vabilo.**

Naznanjam p. n. občinstvu, posebno pa cenjenim starim gostom, da sem prevzel gosp. Fürstgostilno

„Reininghauser Bierquelle“ vštric mestne hranilnice (Sparkasse),

kjer točim izvrstno Reininghauser-ovo marčno dobro naravno vino (več sort) ter imam vedno pravljen tečna topla in mrzla jedila po jako nizki ceni. Za obilni obisk prosi

Hugo Weissensteiner
krčmar in mesar
preje v Bräuhaus-...